

Vlaams
Parlement

vergadering **C63 – BRU4**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 17 november 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de uitspraken van Brussels minister-president Picqué omtrent de Brusselse begroting
- 442 (2010-2011)

3

■

Voorzitter: de heer Mark Demesmaeker

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de uitspraken van Brussels minister-president Picqué omtrent de Brusselse begroting - 442 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, u hebt een aantal weken geleden de uitspraken gelezen of gehoord van Brussels minister-president Charles Picqué, waarin hij bij de beleidsverklaring in het Brussels Parlement aankondigde dat hij 'creatief zal omspringen met gewestbevoegdheden'. Concreet bedoelt hij daarmee vooral dat hij in de komende begroting van 2011 3 miljoen euro wil overmaken aan onder meer Bruxelles Formation, een instelling van de Franse Gemeenschapscommissie. Daarnaast gaat er 9 miljoen euro naar de gemeenten, die hiermee de bouw van vooral Franstalige crèches en scholen zullen financieren.

Daarmee is de minister-president niet aan zijn proefstuk toe. Ook in het verleden subsidieerde hij de Franse Gemeenschapscommissie en de gemeenschappen met gewestgeld. Nochtans heeft de Raad van State hem hiervoor al op de vingers getikt omdat hij hiermee zijn bevoegdheden te buiten gaat.

Uit de teksten die daaromtrent beschikbaar zijn, kunnen we opmaken dat deze plannen voornamelijk ten voordele van de Franse Gemeenschap zouden zijn. De Vlaamse Gemeenschap dreigt hiermee onterecht in de kou te komen staan. Ook zal de Brusselse gewestbegroting in 2011 stevig in het rood gaan, wat dergelijke initiatieven alleen maar meer misplaatst maakt. Wat ons betreft, zou het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zich, gezien zijn budgettaire situatie, beter louter met zijn kerntaken bezig houden.

Minister, uiteraard behoort de Brusselse begroting niet tot uw bevoegdheden. Niettemin kunnen we vanuit het Vlaams Parlement niet toelaten dat de Vlaamse Gemeenschap via een ongrondwettelijk beleid benadeeld wordt in haar eigen hoofdstad. Bovendien hebt u wel een coördinatiebevoegdheid voor bepaalde gewestoverschrijdende materies, waarvoor u ook regelmatig samen zit met Brussels minister-president Picqué. Dergelijke momenten zijn ideaal om een voor de Vlaamse Gemeenschap nadelig beleid aan te kaarten.

Het gaat hier over gewestgeld dat naar gemeenschapsmateries gaat. We kunnen ons dan ook inbeelden dat, om maar een voorbeeld te noemen, het Nederlandstalig onderwijs in Brussel er indirect implicaties van zou ondervinden. Via de gemeenten wordt immers in bijkomend geld voorzien voor het onderwijs in Brussel, dat vermoedelijk echter vooral het Franstalig onderwijs ten goede zal komen. Uiteraard speelt u als Vlaams minister van Onderwijs en van Brussel hierin wel een sleutelrol. Met de recente capaciteitsproblemen in het achterhoofd en de toekomstige noodzaak aan bijkomend Nederlandstalig onderwijs in onze hoofdstad, kan het niet dat er via gewestgeld geen evenredig bedrag naar onze scholen zou gaan. Vanuit die bekommernis is het dan ook logisch dat we op zijn minst luidop vragen stellen over de 'creativiteit' van Brussels minister-president Picqué.

Minister, hoe staat u tegenover deze beleidsinitiatieven van de Brusselse minister-president? Sluit u zich aan bij de conclusie dat dit nadelig kan uitvallen voor de Vlaamse Gemeenschap in Brussel, bijvoorbeeld voor het Nederlandstalig onderwijs? Op welke manier bent u van plan om dit eventueel tegen te gaan? Hebt u een overleg gepland of gehad met de betrokken Brusselse politici over deze problematiek? Hoe wilt u een evenredig deel van de financiële koek voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel vrijwaren?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik sluit me aan bij de vragen van de heer Segers. Ik had trouwens dezelfde vragen aan de minister ingediend, maar dan in de commissie Onderwijs. Mijn vraag

werd echter afgewezen. Ik ben dus blij dat ik dankzij de vraag van de heer Segers een antwoord kan krijgen op die elementen, die me ook bekommeren.

Het is wel duidelijk dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in deze zijn bevoegdheden te buiten gaat. De Raad van State heeft dat in haar adviezen trouwens opgemerkt. Dat is natuurlijk geen nieuwigheid. Dat was ook het geval tijdens de vorige legislatuur. Het blijft wel een opmerkelijk feit, waar we aandachtig voor moeten zijn. Wat wel merkwaardig is, is dat de Brusselse minister-president de middelen hiervoor in 2011 verdubbelt ten opzichte van 2010.

Ik zou nog één element willen aanhalen over de rol van het Brusselse Gewest in het onderwijs. Ook minister Smet spreekt daarover in zijn beleidsbrief Brussel. Waarschijnlijk zullen we het daarover straks uitgebreider hebben bij de bespreking van de beleidsbrief. Daarin staat dat er, wat de capaciteitsproblemen betreft, een rol is weggelegd voor de ministers van Onderwijs van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap, voor de ministers-presidenten van beide gemeenschappen en voor de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De vraag is natuurlijk welke precieze rol het gewest daarin kan spelen. Gaat het zo ver dat het een regierol zou moeten zijn? Ik denk van niet. Het is misschien nuttig dat het Brusselse Gewest faciliterend kan optreden bij een aantal elementen. Dat spreekt ook voor zich. Dat is de taak van het gewest. Ik denk echter dat we goed moeten opletten dat de taakverdeling duidelijk blijft en dat elke gemeenschap en elk gewest binnen zijn of haar bevoegdheden blijft. Ik heb mijn grootste bedenkingen bij wat minister-president Picqué hierover heeft verklaard.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik zou me ook willen aansluiten bij de vraag van de heer Segers. Het is inderdaad geen nieuw gegeven dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een soort doorgeefluik is richting gemeenschappen, terwijl de Franse Gemeenschap tekortschiet in haar verplichtingen ten aanzien van de eigen voorzieningen in de hoofdstad.

De vraag komt op het goede moment, precies op het ogenblik dat men aan het discussiëren en onderhandelen is over de wijze waarop het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest moet worden gefinancierd. Van Brusselse zijde is er altijd sprake van de onderfinanciering van Brussel, maar als we zien waarvoor de centen van het gewest eigenlijk ook dienen en waarvoor ze eigenlijk niet hoeven te dienen, dan relativeert dit dan toch het argument van de eventuele onderfinanciering.

In april 2009 heeft professor Algoed dat al in kaart gebracht. Hij stelde vast dat het gewest een doorgeefluik is richting de gemeenschappen voor gemeenschapsvoorzieningen, terwijl dat geld anders voor gewestbevoegdheden zou kunnen worden gebruikt. Hij berekende dat het gewest in 2006 253 miljoen euro aan de gemeenschapscommissies doorsluisde. Dat is 136 miljoen euro meer dan de structurele Beliris-financiering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Als het op die manier voortgaat, krijgt die onderfinanciering van Brussel toch een wrang smaakje.

Dat voor wat betreft de financiële kant van de zaak. Maar, minister, wij moeten, als wij zien wat de Raad van State daarover heeft gezegd, er toch over waken dat het gewest zijn bevoegdheden niet te buiten gaat, of dat nu met financiële repercussies voor het gewest gepaard gaat of niet. Dat is op zich onaanvaardbaar, want dan krijgen we de situatie dat Brussel meer dan een gewest wordt, dat het bij wijze van spreken een gemeenschap wordt. En dat is nu net niet de bedoeling van de huidige staatsstructuur. We zullen daar bij de bespreking van de beleidsbrief misschien op kunnen terugkomen.

Minister, ik sluit mij aan bij de vragen. Vindt u dat dit kan? Welke repercussies kan dit hebben op bijvoorbeeld het Nederlandstalig onderwijs in Brussel? Zult u deze zaak aankaarten bij het Overlegcomité?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Eerst en vooral wil ik duidelijk stellen dat ik als Vlaams minister op geen enkele manier betrokken ben bij de opmaak van de Brusselse begroting: mijn rol als coördinerend minister beperkt zich tot gemeenschapsmateries vanuit de Vlaamse Gemeenschap. De Brusselse gewestbegroting is uiteraard een gewestmaterie, ik coördineer de gemeenschapsmateries. Als het gaat over gewestmateries, is het de minister-president, bijgestaan door mijzelf, die de coördinerende functie heeft. Dat is de taakverdeling die we hebben afgesproken.

Over de ontwerpbegroting 2011 van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kan ik weinig zeggen. Ik heb begrepen dat die werd goedgekeurd in de Brusselse gewestregering, maar voor zover ik weet, is die nog niet ingediend in het Brusselse Parlement. We kunnen dus niet verifiëren in welke mate die verklaringen kloppen met de feiten. Maar ik ga er wel van uit dat de Vlaams-Brusselse collega's van de leden in de commissie Begroting van het Brussels Parlement hun werk zullen doen, net zoals in principe de Nederlandstalige ministers in de Brusselse Regering hun werk zouden moeten doen.

Er wordt gezegd dat er creatief wordt omgesprongen met de begroting. Ik denk dat dit niet zo creatief is. De methode is nogal simpel. Het is uiteraard niet nieuw dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gemeenschapsmateries financiert. De eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat dit ook in Vlaanderen gebeurt. Er zijn intern-Vlaamse transfers. Dat is ook zo in de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest. In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is er een heel specifieke situatie, met een andere constitutionele configuratie. De verschuiving van middelen op zich is een fenomeen dat je ook intern in Vlaanderen ziet.

Sommige transfers staan in de Bijzondere Wet ingeschreven. Er is de formule van de trekingsrechten, waarbij het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest op zijn begroting een bepaald bedrag kan inschrijven voor de gemeenschapscommissies. Daar geldt een 80/20-verdeelsleutel. Als de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF) dus een bepaald bedrag opneemt, krijgt ook de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) automatisch haar deel. Dat is zo vastgelegd in de Bijzondere Wet. Er is op dat vlak geen sprake van onwettelijkheid of benadeling omdat het een bestaand constitutioneel mechanisme is.

Daarnaast zijn er sommige directe uitgaven in de gewestbegroting. Die verkennen, om het eufemistisch te zeggen, het grensgebied tussen gewest- en gemeenschapsbevoegdheden. Zo is de begeleiding van werklozen een gewestmaterie, maar beroepsopleidingen zijn een gemeenschapsmaterie. In Brussel zijn er drie verschillende instanties: VDAB, Actiris en Bruxelles Formation. Die werken samen. Als het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die samenwerkingsprojecten financiert, hoeft er op zich geen probleem te zijn. Er moet echter wel waakzaamheid zijn.

Er gebeuren in Brussel nog andere uitgaven, bijvoorbeeld voor culturele of sportieve evenementen die in het kader van het imago van Brussel worden gemotiveerd door de impact ervan op toerisme en economie. Dat is logisch omdat je sport en cultuur integreert in een citymarketingbeleid. We stellen vast dat daar niet onmiddellijk een visie aan vastzit, of een hele strategie om dat vanuit die bevoegdheden te doen. Je kunt inderdaad de vraag stellen, zeker als je de budgetten bekijkt, of men niet aan een cultureel en sociaal beleid zou moeten werken vanuit een imago- of citymarketingbenadering.

Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gebruikt ook de techniek om aan de gemeenten middelen toe te kennen. Het gewest kan gemeenten financieren. Gemeenten zijn gemeenschapsneutraal. In sommige gevallen is dat zo, bijvoorbeeld als er een gemeentelijke sportzaal wordt gebouwd met gewestgeld. Sport is een gemeenschapsmaterie, maar als de gebouwde infrastructuur ter beschikking wordt gesteld van zowel Frans- als Nederlandstalige verenigingen, met leden die tot de inwoners van de stad behoren, dan gebeurt dit op de grens

tussen gemeenschaps- en gewestbevoegdheid. Die grens wordt echter niet overschreden, want iedereen heeft gelijke toegang als die voorwaarde daaraan gekoppeld is.

Toen ik nog in de Brusselse Regering zat, heb ik erover gewaakt dat die voorwaarde uitdrukkelijk werd opgenomen als dat geld aan de gemeenten werd gegeven. Ik vind ook dat het niet kan dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest uitsluitend monocommunautaire evenementen of instellingen financiert. Idem dito voor Beliris: ik heb er mij ook altijd tegen verzet dat het federale samenwerkingsakkoord wordt gebruikt voor monocommunautaire instellingen of initiatieven, het moet altijd voor beide gemeenschappen zijn.

Soms is dat niet zo. Ik denk inderdaad dat de bouw van kinderdagverblijven en scholen van een andere orde is. In die gevallen maken zowel het gebouw als de werking exclusief deel uit van de ene of de andere gemeenschap. Om die reden – en ik weet niet of dat bekend is – heeft de Vlaamse Regering dat besproken en heeft ze minister Vandeurzen, die bevoegd is voor Welzijn, de toelating gegeven zich namens de regering aan te sluiten bij een klacht van privéverenigingen bij het Grondwettelijk Hof over de begroting 2010. Die begroting bevatte reeds bepalingen over de subsidiëring door het gewest van projecten met betrekking tot gemeentelijke infrastructuur bestemd voor crèches. Het gewest doorkruist ter zake immers het beleid van de gemeenschappen met betrekking tot bijstand aan personen. Het gewest is daar niet voor bevoegd. Ook de Raad van State heeft zich trouwens al in die zin uitgelaten, naar aanleiding van een uitvoeringsbesluit van 2007 over subsidies voor gemeentelijke kinderdagverblijven.

Het is nu dus wachten op de uitspraak van het Grondwettelijk Hof. Het is dus niet de Vlaamse Regering die zelf een klacht indient, maar ze heeft zich wel aangesloten bij de klacht van een privévereniging, om de bevoegdheidskwestie duidelijk te maken. We zullen nu zien welke uitspraak het Grondwettelijk Hof in dezen doet.

Dit gezegd zijnde, vind ik wel dat de Brusselse Regering een taak heeft met betrekking tot de coördinatie van de beide gemeenschappen in Brussel. Ik weet wel dat de Brusselse Regering bevoegd is voor gewestmateries, maar de Brusselse minister-president is ook voorzitter van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Hij zetelt weliswaar niet in de VGC, maar hij zetelt ook in de COCOF. Het gaat in de Brusselse context steeds over dezelfde mensen, die verschillende petjes hebben. Ik vind het dus niet onlogisch dat, net zoals de Vlaamse of de Waalse minister-president dat kunnen, ook de Brusselse minister-president zou kunnen coördineren. Dat betekent niet dat hij bevoegdheden uitoefent, maar wel dat hij ervoor zorgt dat iedereen zijn verantwoordelijkheid neemt en probeert dat te stroomlijnen. Ik vraag, daarin trouwens gesteund door minister-president Peeters, het Brusselse Gewest die rol op zich te nemen wat het onderwijs betreft. Bij heel wat zaken komen we, als we een oplossing willen vinden, immers toch terecht bij gewestbevoegdheden. Dan gaat het bijvoorbeeld over stedenbouwkundige vergunningen, het toelaten van locaties, het opzetten van financiële constructies of het eventueel geven van mogelijkheden aan gemeenten. Het kan ook gaan over het werken via trekkingsrechten, via de gemeenschapscommissies, zodat de geldstromen gegarandeerd zijn. Mijnheer Delva, wat dat betreft, lijkt er me een mogelijkheid te bestaan.

Ik betreur dan ook dat we er niet in slagen om die vergadering over onderwijs te verkrijgen. Daarom heb ik aan minister-president Peeters gevraagd dat hij, naar aanleiding van zijn vergadering met de ministers-presidenten Picqué en Demotte over het wegvignet, zou vragen dat die vergadering, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap sterk vragende partij is, er eindelijk zou komen. Hij heeft dat ook gedaan. We vragen die vergadering om met het Brusselse Gewest en de Franse Gemeenschap, elk binnen de eigen bevoegdheden, te bekijken hoe we die problemen kunnen oplossen, onder coördinatie van het Brusselse Gewest. Het is niet omdat men coördineert dat men bevoegdheden uitoefent. Alleen zullen we dan veel duidelijkere afspraken kunnen maken en kunnen we verhinderen dat er al dan niet ‘creatief’

met geld wordt omgesprongen ten voordele van de ene gemeenschap en ten nadele van de andere.

Kijken we naar de noden die er zijn in Brussel qua scholen en kinderopvang, dan zal er inderdaad creatief moeten worden opgetreden. Het is duidelijk dat de Brusselse gemeenten dat niet alleen kunnen. Ook de Vlaamse Gemeenschap of de Franse Gemeenschap kunnen dat niet alleen. Iedereen zal daarin een rol te spelen hebben, vanuit de eigen bevoegdheden, maar dan wel in één richting. Daarom vind ik dat iemand de coördinatie op zich moet nemen. Aangezien het in hoofdzaak een Brussels probleem is, vind ik dat die rol van nature toekomt aan de Brusselse minister-president, als voorzitter van de GGC, ook al is die ook niet bevoegd voor Onderwijs. De GGC zou dat kunnen zijn, maar is dat niet, omdat die bevoegdheid niet is gegeven. Hij kan dat echter mee doen vanuit die gemeenschaps-hoedanigheid.

Het zou dus kunnen dat de scheidingslijn is overschreden als het gaat over kinderopvang en scholen. Daarom is de Vlaamse Regering ook mee naar het Grondwettelijk Hof gegaan.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u voor de toelichting. Deze vraag en deze bespreking zijn inderdaad voorlopig nog gebaseerd op een persconferentie. Dit is inderdaad nog niet officieel ter sprake gekomen. Als ik goed ben ingelicht, zal dat pas eind december gebeuren. Dat is natuurlijk het moment om te bekijken of deze aankondiging van wat men van plan is, want dat is het eigenlijk, ook werkelijkheid zal worden.

U geeft terecht aan dat de Brusselse materie van die aard is dat het, louter logisch bekeken, niet gaat over gemeenschapsbevoegdheden en gemeenschapsgeld, maar over gewest-bevoegdheden en gewestgeld, maar u stelt dat er ook wel wat scheidingslijnen zijn. Dat die wat vager zijn, is inherent aan het systeem. Dat hoeft op zich inderdaad geen bevoegdheids-overschrijding in te houden. Als dat echter wel het geval blijkt te zijn in die domeinen die u zelf aanhaalt, dan zullen we daarop moeten terugkomen. Dan gaat het over het onderwijs en de kinderopvang, en misschien ook over andere terreinen. Dat zullen we zeker laten uitpluizen door onze mensen in Brussel. Het is inderdaad hun taak om dat in eerste instantie te volgen en aan te klagen.

In die zin sluit ik me aan bij wat de heer Van Hauthem heeft gezegd. Als dat waarheid zou worden en kan worden bewezen, wat over een dikke maand duidelijker zal worden, dan vinden we het toch wel ernstig dat men al dergelijke voorafnames overweegt, in een periode waarin zo ernstig wordt onderhandeld over die herfinanciering van Brussel. We zullen ons nu even niet uitspreken over de vraag of die voorafnames zullen gebeuren. Dat zou een niet-onbelangrijk politiek feit zijn. In dat licht wachten we af wat er eind december in Brussel zal gebeuren.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u ook voor uw antwoord. Ik wil slechts één punt verder uitdiepen, namelijk dat over de coördinerende rol van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of van de GGC, zoals u nu zegt. Er zijn twee fundamentele vragen bij. Wat verstaat men onder 'coördinerende rol' en wat dient het gewest dan te coördineren? Coördinatie kan veel zaken inhouden. Ik ga ervan uit dat we daarmee niet bedoelen dat het Brusselse Gewest een regierol op zich neemt. Dat kan toch niet de bedoeling zijn. Ik denk dat dat een stap te ver is. De verantwoordelijkheid ligt bij de Franse en Vlaamse Gemeenschap.

Ik ben het ermee eens dat het Brusselse Gewest eventueel, of de GGC, een ondersteunende en, ik herhaal, faciliterende rol heeft. Een aantal zaken in handen geven van het gewest als het gaat over onderwijscapaciteitsuitbreiding, dat lijkt me toch te ver te gaan. Het is toch een bevoegdheid van Vlaanderen en van de Franse Gemeenschap. De afspraken over het bepalen van bijvoorbeeld het aantal plaatsen in toekomstige scholen in Brussel aan Vlaamse en

Franstalige kant moeten, denk ik, toch gemaakt worden tussen de Vlaamse en Franstalige minister van Onderwijs.

Als men onder coördinatie begrijpt dat men dat vanuit Brussel ondersteunt, dat men probeert om eventueel een aantal dingen gemakkelijker te maken, dat men kijkt naar ruimtelijke ordening enzovoort, dan steun ik dat. Maar ik denk dat de twee hoofdrolspelers in deze wel degelijk de gemeenschappen blijven.

Ik kom dan bij mijn tweede vraag. Als het over coördinatie gaat, wat moet er dan gecoördineerd worden? Wat verwacht men van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Hoe ver gaat die rol? Ook voor onszelf moeten we goed weten waar de bevoegdheid van iedereen begint en waar die van iedereen ook eindigt. Ik blijf erbij dat de twee gemeenschapsministers hierbij de motor moeten zijn als het gaat over de capaciteitsuitbreiding en dat ze zelf aan het stuur moeten blijven bij de plannen die ten uitvoer moeten worden gebracht, gelet op de enorme demografische ontwikkeling waar Brussel voor staat.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, ook ik dank u voor uw antwoord. Het klopt natuurlijk dat er met de trekkingsrechten eigenlijk wordt gezorgd voor een financiering, niet van gemeenschapsaangelegenheden, maar van de gemeenschapscommissies. Dat is iets helemaal anders natuurlijk. Er is de 80/20-regel die we kennen, en dat staat in de Bijzondere Wet. Dat klopt dus. Wat dat betreft, stelt er zich geen probleem. Dan zijn er de zaken die zowat op de scheidingslijn liggen en een aantal zaken die er manifest over zijn. U hebt het daarbij zelf over het bouwen van kinderdagverblijven.

Minister, als u nu zegt dat de Vlaamse Regering bij monde van minister Vandeurzen zich heeft aangesloten bij een klacht bij het Grondwettelijk Hof, dan is dat een goede zaak. Dat betekent dat de Vlaamse Regering nu eigenlijk al zegt dat haar standpunt al bekend is als dat zich opnieuw voordoet, als het is ingeschreven in de begroting en het is ingediend in het parlement. Dat standpunt is dan dat dat niet kan, want anders zou u niet naar het Grondwettelijk Hof zijn gestapt in verband met de vorige begroting.

Ik denk dus dat het duidelijk moet zijn dat u als u die begroting hebt, als die is ingediend in het parlement, het toch het moment is dat u, als het klopt wat minister-president Picqué zegt, daarmee naar het Overlegcomité moet stappen.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Hij heeft iets gezegd, maar we weten niet op welke wijze hij dat heeft gedaan en hoe dat in de begroting is vertaald. Gaat dat nu dat voor 100 percent naar de Franse Gemeenschap en gaat er niets naar de Vlaamse Gemeenschap, of gaat het om een verhouding 90-10, of 80-20? Ik weet niet welke sleutel gebruikt is. Het is ook merkwaardig dat de techniek van de trekkingsrechten niet is gebruikt voor de gemeenschapscommissies, want dat was de zuiverste manier. Aan de hand van zijn verklaringen moeten we afleiden dat dat niet zo is, maar we weten het niet. We zullen het dus moeten bekijken als de begroting is ingediend.

Wat het verleden betreft, is het standpunt van de Vlaamse Regering dat men binnen de bevoegdheden moet blijven. Ik ga er ook van uit dat als de Brusselse begroting wordt ingediend, het Rekenhof die zal bekijken. Normaal gezien zal het Rekenhof er ook wel opmerkingen over maken als er vragen zijn.

Mijnheer Delva, u had vragen over de coördinatie. Natuurlijk moeten de Franse en Vlaamse Gemeenschap hun verantwoordelijkheid nemen, want ze zijn de hoofdverantwoordelijken voor onderwijs. Maar we kunnen er toch niet omheen dat ook in de Brusselse context het om kleuteronderwijs, lager onderwijs gaat, waarbij het vaak de gemeenten zijn die de scholen inrichten. In een normale stad is er een burgemeester of een schepen. Als ik de capaciteitsproblemen oplos in Antwerpen, gebeurt dat lokaal onder de coördinatie van de

Antwerpse schepen, gebeurt dat in Gent onder de coördinatie van de Gentse schepen, gebeurt dat in Halle onder de coördinatie van de burgemeester zelf. In Vilvoorde was het ook de burgemeester die zorgde voor de coördinatie. Heeft die burgemeester een bevoegdheid inzake onderwijs? Neen. De gemeente misschien wel, maar de burgemeester als persoon niet.

Mijn ervaring in dit soort zaken leert me dat het altijd verleidelijk is om de balletjes door te sjotten. Ik wil niemand van het Brusselse Gewest, noch van de Franse Gemeenschap, noch mezelf de kans geven om balletjes door te sjotten. De mensen zijn daar niet in geïnteresseerd. De mensen in Brussel willen dat de kinderen effectief naar school kunnen gaan. Dat is dus een verantwoordelijkheid van ons, ten dele, voor een heel klein of iets groter stukje. Het is maar hoe je het bekijkt. Maar het is niet volledig onze bevoegdheid. Dat zou trouwens waanzin zijn.

Er zijn maar heel weinig Nederlandstalige ouders die willen dat we dat in Brussel doen. Indien het in het belang zou zijn van de Brusselse kinderen, zou ik het doen. Maar ik ben niet overtuigd dat het in het belang van de Brusselse kinderen is, en daarom doen we het ook niet. De Franse Gemeenschap heeft al een grotere rol door de taal die de kinderen in eerste of tweede instantie thuis spreken. Het Brusselse Gewest speelt natuurlijk ook een rol. Om te beginnen zijn er de cijfers. Over hoeveel kinderen gaat het? Het is een bevoegdheid van het Brusselse Gewest om die cijfers te geven. Als het gaat om de spijbelproblematiek, spelen het Brusselse Gewest en de gemeenten ook een rol. Als het gaat om de problematiek van de stedenbouwkundige verordening, het ombouwen van gebouwen, dan is het Brusselse Gewest bevoegd. Als het gaat over het al dan niet ondersteunen van de gemeenten, kom je opnieuw in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, want die heeft de voogdij over de gemeenten.

Mijnheer Delva, mijn ervaring met Antwerpen, Gent, Halle en Vilvoorde, en met, de komende maanden, de andere gemeenten, leert mij dat je dit alleen maar kunt doen als je op lokaal niveau duidelijk de verantwoordelijken aanduidt. In Brussel is dat de heer Picqué, en de heer Vanraes voor de VGC, en voor de Franse Gemeenschapscommissie moeten ze het maar onderling uitmaken. Die mensen moeten mee rond de tafel zitten en samenwerken. Zij moeten mee in dat bad. Het is niet slecht dat zij het initiatief nemen. Iedereen is het daarover eens: de Vlaamse Regering en de Franse Gemeenschapsregering.

Ik heb geen zin in wat op een bepaald ogenblik bezig was: dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest apart met de Franse Gemeenschap ging praten en apart met de Vlaamse Gemeenschap. Ik zit nu al lang genoeg in de politiek om te weten wat er dan gebeurt: dan wordt er een potje voetbal gespeeld. Wie krijgt een slechte bal en wie krijgt een bal tegen zijn kop? Dat interesseert mij niet. Mij interesseert hoe we dat oplossen.

Ik heb een geloofwaardig 'track record' – om maar eens een Engels woord te gebruiken – om te zeggen hoe we het moeten doen. Wij moeten in Brussel dezelfde techniek toepassen als in Antwerpen. De enige die in de Brusselse omgeving, met die plejade van instituten en politici, het natuurlijke gezag heeft om daar een lijn in te krijgen, is de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die ook voorzitter is van de Franse Gemeenschapscommissie. Dus mag hij die rol op zich nemen. Ik heb daar goede hoop op.

Minister-president Peeters heeft mij gezegd dat hij gevraagd heeft om een datum te vinden om samen te komen met de heren Picqué, Demotte en Simonet en met mijzelf. Ik heb gevraagd dat ook de heer Vanraes daarbij zou zijn. Zo kunnen we met zijn allen de nodige beslissingen nemen. De tijd dringt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■